

MONIKULTTUURISUUS, MAAHANMUUTTO JA KRISTITTY

Suomen viileään ja vähälumiseen kesään kyllästyneenä moni on saattanut suunnata kesälomamatkansa jonnekin, missä varmasti on lämmintä. Nykyisin tämä on hyvien kulkuyhteyksien vuoksi helppoa. Vieraassa maassa on samalla väistämättä törmännyt kulttuuriin, joka poikkeaa omastamme.

Uuteen kulttuuriin tutustumista pidämme useimmiten mielenkiintoisena ja tavoiteltavana asiana. Loppukesästä julkisuudessa on kuitenkin esitetty mielipiteitä, joiden mukaan kotimaassamme tulisi pyrkiä yhtenäiskulttuuriin monikulttuurisuuden sijasta. On jopa puhuttu taistelemisesta monikulttuurisuutta vastaan. Mahdollisuus siirtyä vaivattomasti paikasta toiseen johtaa kuitenkin väistämättä ihmisten ja kulttuurien vuorovaikutukseen sekä jopa niiden sulautumiseen toisiinsa.

Kristittynä en pidä monikulttuurisuutta lainkaan pahana asiana. Apostolien Jeesukselta saama käsky mennä kaikkeen maailmaan ja tehdä kaikista kansoista Hänen opetuslapsiaan on väistämättä monikulttuurisuuteen johtava tehtävä. Kulttuurien kohtaaminen aiheutti tuolloinkin omia hankaluuksiaan. Näistä vaikeuksista jokainen voi lukea Raamatusta esimerkiksi Apostolien teoista tai Paavalin kirjeistä. Nämä mainitut Uuden testamentin kirjat ovat täynnä esimerkkejä siitä, kuinka apostolit ratkoivat kulttuurien kohtaamisiin liittyviä kysymyksiä apostolin virassaan.

Monikulttuurisuuteen liitetään usein maahanmuutto. Usein maahanmuuttaja vaikuttaa muodostuvan synonyymiksi pakolaiselle tai turvapaikanhakijalle. Maahanmuuttoa voi kuitenkin tapahtua monista muistakin syistä, esimerkiksi työn tai avioliiton solmimisen vuoksi.

Maahanmuutto nähdään usein oman aikamme ilmiönä, aivan kuten se olisi jotakin uutta. Maahanmuuttoa on kuitenkin tapahtunut ennenkin. Ensimmäiset ”suomalaiset” lienevät olleen jossain vaiheessa jääkauden jälkeen tulleita maahanmuuttajia, jotka etsivät itselleen parempaa elämää. Suomen asuttamisen historia on ollut maahan- tai maassamuuton historiaa, jossa muuttajien tavoitteena on ollut parempi elämä uudella elinalueella. Monilla omakohtaisissa muistoissa lienevät nekin ajat, jolloin suuri määrä suomalaisia muutti Ruotsiin työn perässä.

Raamatun lehdiltä tunnemme Aabrahamin, jonka Jumala käski lähteä *maastasi, asuinsijoiltasi ja isäsi kodista siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan.* (1. Moos. 12:1) Edelleen Vanha Testamentti kertoo Joosefista ja hänen veljistään, jotka lopulta muuttivat Egyptiin paremman elämän toivossa, eli elintasopakolaisina. Uudesta testamentista tunnemme pakolaisina mm. Herramme ja Vapahtajamme, joka pienenä lapsena joutui muuttamaan Egyptiin turvaan sekä useat alkuseurakunnan jäsenet, jotka joutuivat pakenemaan vainoa pois omilta kotiseuduiltaan.

Ei mitään uutta auringon alla, sanoi Vanhan Testamentin Saarnaaja. Kristitty saa nähdä monikulttuurisuuden osana Jumalan luomistyön rikkautta. Maahanmuuttajan saamme nähdä lähimmäisenä, joka saa olla apumme ja lähimmäisenrakkautemme kohde, olipa syy maahan saapumiseen mikä tahansa.

Maahanmuuttajan osa ei ole helppo, kuten esimerkiksi mainitsemani muutamat Raamatun esimerkit osoittavat. Kristittynä saamme muistaa myös, että taivas on monikulttuurinen paikka. Ilmestyskirjan sanoin kerran taivaaseen kootaan Jumalan kansa, jossa on: *ihmisiä kaikista maista, kaikista kansoista ja heimoista ja he puhuivat kaikkia kieliä.* (Ilm. 7:9).

Ville Väkeväinen
kirkkoherra,
Simon seurakunta